

det var unødvendige Foranstaltninger, hvis vi gennemførte et virkelig effektivt Forsvar, var det saaledes, at vi selvfølgelig med en vis Interesse maatte lytte til de Herrer. Den Beskedenhed, der heller ikke nu i særlig Grad præger de Herrer, fandtes heller ikke den Gang hos dem, de lagde ikke Skjul paa, at de var den nye Tids Mænd, de havde de nye, de faste, de afklarede Meninger, de var langt forud for dem, der tvivlede paa, at Freden var saa sikker, som de Herrer sagde, og paa, at et Forsvar var saa uberettiget, som de Herrer mente. Alligevel maatte vi med en vis Interesse lytte til de Taler, der blev holdt. Men der kom derefter en anden Situation, der ikke mindst vedrørte os, der stadig var i 20 Aars Alderen, og som nu kom ind til Sikringsstyrken, som de Herrer alligevel fandt det nødvendigt at indkalde, da Verdenskrigen udbrød. Og der blev Tid nok for os til at tænke os om, thi det trak jo ud, inden Sikringsstyrken blev hjemsendt, og der foregik mangt og meget. Der foregik bl. a. det, at Hærrammerne mere og mere udvikledes, saaledes at vi her i Landet kunde have mobiliseret en Hær paa 180 000 Mand i Begyndelsen af 1918. Fæstningsarbejder blev paabegyndt og fuldført, og Udrustningen til Mandskabet blev stadig mere og mere forbedret. Jeg synes, det tjener til Ære for de Herrer, at de saa saaledes paa det den Gang. Men vi fik altsaa Tid til at tænke os om og tales ved om Sagerne, og der var særlig een Ting, som vi drøftede indgaaende, og det var det, at naar nu Verdenskrigen ophørte og Forholdene var blevet mere afklarede, maatte vi sikkert fra de forskellige politiske Partiers Side kunne tale os til Rette om Forsvarssagen og om den Stilling, som vort Land og Folk skulde indtage i Fremtiden. Da maatte de rent teoretiske Opfattelser, der blev gjort saa stærkt gældende af Socialdemokraterne og det radikale Venstre, træde i Baggrunden for mere realpolitiske Betragtninger. Den højtærede Forsvarsminister talte ogsaa om dette Forhold i Gaar. Han talte tillige om sin Soldatertid og fortalte en efter hans Mening munter Historie derfra. Det var en Historie om, at den Gang den højtærede Minister var menig Soldat paa et Tidspunkt, hvor Venstre og Højre holdt Møder hvert for sig og i Virkeligheden rustede sig mod hinanden, havde den daværende Regering fundet det nødvendigt at udruste de menige Soldater med skarpe Patroner. Den højtærede Ministers Meningsfæller lo ad denne Historie. Jeg sad nede paa min Plads i Salen og ventede, at den højtærede Minister

wilde have fortsat sin Historie. Thi det kunde han udmærket have gjort, endda ført den helt op til Nutiden. Jeg bebrejder ikke den højtærede Minister, at han ikke gjorde det, han har jo saa meget at tænke paa, saa et og andet af det, han ellers vilde huske, kan glemmes. Men den højtærede Minister ved jo meget vel — det er ogsaa drøftet her fra denne Plads —, at ogsaa i min Soldatertid fik Soldaterne udleveret skarpe Patroner, fordi der her i København blev holdt Møder under Ledelse af Kommunisten Thøgersen, som man frygtede for vilde gaa mod den daværende Regering og de daværende Regeringspartier. Det ærede Medlem Hr. P. Munch var den Gang Forsvarsminister, og den nuværende højtærede Forsvarsminister var i Alliance med ham. Den Gang fik vi udleveret skarpe Patroner for at sikre de Herrer Stilling.

Men, som sagt, vi unge ventede, at naar Verdenskrigen var ophørt, naar der var opnaaet en vis Klarhed, og Spørgsmaalet om Danmarks fremtidige Forsvarsordning skulde drøftes, da vilde vi møde de Herrer paa et Grundlag, der stod mere i Overensstemmelse med Realiteterne. Dette er desværre absolut ikke blevet Tilfældet. Naar vi møder de Herrer, optræder de paa ganske samme Maade, som vi saa dem optræde paa før Verdenskrigen. Og naar jeg nu ser den højtærede Forsvarsminister og det ærede Medlem Hr. P. Munch og hører deres Taler, minder de mig mest af alt om diktafoniske Gengivelser af de Taler, de Herrer holdt for Aar tilbage, og deres Optræden minder i Virkeligheden mest af alt om, jeg ved ikke, om man endnu maa kalde det: mekaniske Soldater. Paa os unge, der har oplevet at høre de Herrer tale før Verdenskrigen og har haft Lejlighed til at ligge inde i en Sikringsstyrke gennem flere Aar med de Herrer som ansvarhavende Magthavere her i Landet, gør deres Taler nu absolut ikke noget godt Indtryk, især ikke i Retning af, at de mere skulde være villige til at bøje sig for de Realiteter, som der i Virkeligheden er at tage Hensyn til, naar Talen er om vort Lands Forsvar, om vort Lands Stilling indadtil og udadtil og ikke mindst om vort Lands Stilling i Folkenes Forbund. Og jeg vil tilføje, at den Tale, som den højtærede Udenrigsminister holdt i Gaar til os, heller ikke kan berolige. Den højtærede Udenrigsminister vilde, for at sige det kort, gøre det hele til en indrepolitisk Sag. Jeg forstaa nu meget vel, at den højtærede Udenrigsminister vilde gøre det til en indrepolitisk Sag, især efter at Oplysningerne om den højtærede Statsministers virkelige Stilling